Τρίτη μερ. των ονομάτων των Χριστιανών κ. λάτρεια αγίων της ορθοδοξίας.

Τα ονόματα των πρώτων Χριστιανών λαικότητα κ' ιστορ. §9.

α'. Κι' από αυτά μερικά κάποια.

1. Άγιοι η Μυροφόροι.
2. Πιστοί.
3. Ψυχικοί. Ιω. α' 4.
4. Αδελφοί. Ρωμ. ζ' 29.
5. Λαοί θεού.
6. Μαθηταί. Πραξ. β'. 1. 27. ιδ'. 22.

Μετά ταύτα Αποστολικά ονόματα κ' ήτ.

7. Υιοποίησις (Υιοί πάντων των Δικαίων ή κ' εκ του Υιού) Ρωμ. κεφ. 29.
Πιστοί κ' πιστότητα πάντων αληθινά ιστορ. ήτοι πάντων εκλεκτών.
Ευμορφοποιοί, κ' αληθότητα πάντων ονομασιών.
Δοξασθείσοι η' εκ τον δόγματος = δόξα η' χριστ. θρησκ. 1 'οι των δόξ. = αληθείσοι.
Εταιρεία Χριστ.

β'. Κι' ονόματα κ' οι Αίρετικοί εκλέξαν αυτά.
Ψυχικοί. αυτών μερικών αυτά οι Πλατωνικοί κ' εκ αυτά ~~[illegible]~~ ψυχικοί πιστοί, ονομαζόμενοι πνευματικοί.
Χοϊκοί. κι' πάλι τον Αίκον ήγουν από τη Αίγυπτ. αιρέσεως, δίδαγμα αυτών κ' δόξαν δε μόνον χοϊκόν δίχα παρουσίας η' των θείων ζωής.

Σαρακήνοι οἱ Ἀνθρωποφάγοι. Οὗτοι
ἔκαμαν τὸν Ἀποστ. εἰς τὴν νῆσον τῆς
Κρήτης καὶ Ἀποστ. ἐκοίμησαν εἰς αὐτοὺς
ὁ Κ. Ἰησ. ἔχει σάρκας, ἔφαγε τὸ κυνόφα-
γα ἀφῆκε. κατὰ τὸν Ν.Δ.

χ. Θύμου καὶ αἱ Ἀνάκαι ἀντέλαβον
τὸν Ἀποστολικὸν, καὶ Ἔθνικοὶ μετὰ
τὴν χρῆσιν αὐτῆς.
καὶ Γότθοι ἐκήρυξαν αὐτοῦ.
Ναζωραῖοι. ἐξ ὀνόματος τοῦ Κ.Χ.
Παυλικιανοί. Δυαλ. ἐξ
Σπρ. καὶ Ἀνάκαι ἔκαστον ἀρνίον
τοῦ Ἀποστ. νόμῳ ἐκ τῆς ἡμέρας ἀναγνώσεως
καὶ ἀναδιδάξεως αὐτοῦ εἰς τὸν κανόνα
παραμένει. Ἐκκ. ἀρ. 29.

καὶ Ἔθνικοὶ ἐκήρυξαν αὐτοῦ
Ἄβελ. Κάθ. πρεσβ. Ἀποκ. ἀριθ. 3.
Γραικοί. οἱ Ῥωμαῖοι νῦν κατὰ αὐτοῦ
ἐκ τῆς ἀγάπης καὶ ἐκ τοῦ
αὐτοῦ Ἀποστ. ἔχουσι τὸν Κ.Χ.
καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐκάλουν ἄλλοι ἄνθρω-
πον, Γραικοί. ὁδὸς Graecus = ἕλλην.
Μαρ. ὁδὸς κάτω τῶν ὀφ. συγγρα-
βεῖς μαρτυρίας εἰς χειρόγραφα ἐκαυχήθη-
σαν.
Βλαδαστήνοι ἢ Ἀδόλφιοι. κατὰ τὴν
πρεσβεύσαντα τοῦ Δαυΐδου.
Ἡμερόβαπτοι = οἱ ὁλοσχερῶς βα-
πτισθέντες, ὁδὸς τῶν τοῦ ἱερέως ἔθνικα
κόρλαφον τὸν Ἀποστόλου τοῦ Κ.Χ.
Ἀνοχάραι. κατὰ ἀμφὶ ἔκαστα, ὅτι Ἀνάκαι
κάθε ἀποστ. ἔκαστον κείνου ἐκ τοῦ ἀποστ.
ἀπὸ Ἀ. κρίνει ἔκαστον ἐρέμον.
Τετ. βιβ. δ'. κεφ. 5. κατὰ τὸν Ἀποστ. Χριστ.
κατὰ Ἰωάν. θ'. 9. ἀ βάπτ. μόνον Ἀπ. δ'. 4.

Πανσέληνος = ἡ τελειότης τοῦ ἡλίου πανσέληνος.

Χριστιανοί.

Τό ἔτος τοῦ χριστοῦ τό πρῶτον τό 48 μ.Χ. μ' ἐν ἐπιδόξῳ ἐν ᾗ ἡ αὐτή Θεοτόκος ἀπεκάλυψεν ἑαυτήν ἐν ἀρχῇ ἐν τῷ ἔθνει ἐκείνῳ ἐν τῷ ἔθνει ἐκείνῳ ἐν τῷ ἔθνει ἐκείνῳ

Η Γέννησις του Κ. Χ.

Δύο ἑρμηνεῖαι μόλις λόγου γίνεται περὶ τῆς 3 πρώτης ἐν.

Τὰ ἑορτασθέντα τῆς ἑορτῆς ἔχει ἀναντίον ἡ Ῥώμη τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ Χριστ. Νοεμβρίου πρὸς τὴν δ' ἐν. (Ἀρχ. πρὸς παρ. βιβ. αἰ. μερ. α'.) τὴν ἑορτασθεῖσαν τῇ 25 Δεκεμβρ. Ἀπὸ τῆς ἀποστ. αἱ μαρτύρες ἐξαρτῶν ἀπὸ τὴν ἡμ. τῆς Ἀν. ἢ ἀπὸ τὴν ἡμ. τῆς Ἐνσάρκ. λόγου καὶ τὴν γενεθ. τῆς τοῦ Κ.)

Μετὰ τοῦτο ἔκειτο, ἀποφάσει ἐμπνεύσεως ἐκ τῆς γενικῆς ἡμ. κήρυγμα πρέπει...

Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐπιμελέστερον ἐξετάσθη ὅτι ἡ ἡμ. τῆς Ῥώμης ἀρχαιοτ. τῆς 25 Δεκεμβρ. οὐ πρὸς [illegible] ἀλλὰ [illegible] τὴν πρώτην τῆς ἡμέρας ἑορτασμοῦ τοῦ γένους καὶ τὰς ἑορτὰς τῶν ἐθνικῶν. (natalis solis.)

Καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐμπνεύσθη ἐκ θεοῦ.

Πρὸς τὴν ἀπόφασιν δὲ ἐπὶ τῆς καθιερώσεως ἡ γέννησις τοῦ Κ. τοῦ τῆς ἡμέρας γράφει, ἢ δὲ ἔδοξε

1. διὰ μὲν ἔχει ἡ ἀναφορὰ τῆς εἰς θεοσ. ἐμφανίσεως τοῦ Μεσσίου 25 Χαοτήρ 17 Δεκεμβρ.) ὅτιοι
2. διὰ ἐπὶ ἀποφάσεως τῆς αἱρέσεως τοῦ Βασιλείδου, ἡ τὴν ἀγάπην γνωσιν ἀνεῖναι τὸ ἀποκαλυπτικὸν ἔχει μεταγραφεῖσαν τὴν ἑορτὴν τοῦ Βασιλείδ.
3. διὰ ἡ ἐκ. ἐπὶ τὴν ἑορτὴν ταύτην πόθεν τὴν ἐκλεκτοχρόνιον τῶν Μαγείων πεμπτεῖαν .. ὅτιν πρῶτον τὴν θ. ἀποφάσεων.
4. διὰ ἡ Ῥωμαϊκὴ Brumalia ἐπὶ τοῦ ἀπὸ ἐκφέρεται ἡ ἐορτὴ ἡμέρα, ἡ μήνας ἐκείνου ἔθνικῶν ἡ ἀνθεστήρια τὴν θεωρεῖν τοῦ Βασ. ἑορτὴν τῶν Χριστιανῶν. ἐμφάσ. αὐτῆς φαίνεται ἐπιγραφεῖσα ὑπὸ τὴν Λεῦ. sermo 90 contra Pauctum. 20 μαρ. ἢ Χάρτης Μυ. s. 25. ἡ nativitate domini.
5. διὰ ἡ ἑορτὴ αὐτὴ τὴν ἐπίτεσιν Χριστιανοῦ ἀνέβλεψε τοῦ τὸ τοῦ Χρ.

του ημέρας. {γνώμη κ. Καλοφραΐ. τομ. Α' σ.

Η Περιτομή του Κ. Χ. ΄ιζ
Πολίς του Ν. Έτους.

Κατά τον αρχαιοτάτον κανόνα ότι η τοιαύτη πανήγυρις ορείλει ν' α! η' ια! κ. εξ' ημέρας αυτών ημέρας ένεκα ανορθωμένη υπό ρωμαίων ονομ. αεγαλοφρ.

Δι' ημέρας από του Χρ. γενεθλίου 25ου μήνος ήγετο τον δεσπ. ο Σωτ. ι' υπό τον πατέρα ι' κατέλαβον δι' Ευνοδικού δικάζοντος πάρεστιν κορυφαίας, ένεκα δι' ενενηκοντά τε ι' 8 ημέρας εκ του γενεθλίου Χ. Κ. κ' κατοικούντ. κ' ι' εκλεκτόν τον κατέλαβον αυτόν. Τούτο ιδίως κατά τον Ελ. Ευ. χρόνος.

Η κατάληψις του Νέου Έτους.

Η κατάληψις του Χ. κατόπιν της ημέρας του Ν. Έτους ούτε εξ ένεκα κ' ένεκα ν' αρχαιοτάτη, ι' μάλ. κ' κατ' ρωμ. ι' κ' τάξ. ημερομηνία κ' τον ρωμαϊκόν τάξιν τον κ. Ένος ημέρας Calendae Ianuarii. Τούτο δι' ημέρας ι' Χριστιανοί κ' ε' ημέρας εκείνας περί ενός cap. 14.}

Κοινή δι' ορείλει δι! ε' ε! ούτω τον λαόν δοκεί μέχρι ο Χριστ. εξ' ίσον κατ' ούτω κατέλαβον τον ευλογημένον πάλιν ι' ενόμισαν τον ευλογημένον ι' ίδιαν αύξησιν ημέρας εκείνης κ' τον κ' ι' ένος ούτω, δι' τον ο ημέρας πάλιν δεύτερον τον Χριστ. εκ' δι' τοῦ εὐ Χριστ. κ' ίδιον πάλιν τέλεον τον πάντων κατοικούντ. κ' κ' ι' ίδιον τον ημέρας ι' κ' ι' ίδιον τον ευλογημένον.

Ατέλεος Αρκαδίας κ' χάρις κ' ημέρας τον κορ. των Καλανδών. Χριστ. δόξης κ' ι' Καλανδών.} Περί της ιδιοκτησίας δικαιοφόρων κ' των ημέρας των

Κεφάλα τῆς Εὐβοίας, ἐπάνω κεφαλὴ
τερ. δ'. σ. 1053. ἐπ. Reiche.)

Μέχρις δὲ τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐπὶ τῶν
ἡμερῶν τῶν Κεφάλων ὑπῆρξε πόλις
ἢ πολίχνη.

Ἀπὸ δὲ τοῦ τέλους τοῦ χρόνου
τοῦ τελευταίου τῆς τοῦ ἔτους ἡμέρας, ἐν ᾧ αἰῶνι
ἐστὶν ἡμῶν, δὲ τοῦ εἰ χρεωστεῖ
τὸ χρέος μεταμορφούμενον ἐκείνου τοῦ
ἐπιλάβου τῶν α'. τοῦ ν. ἔτους μετὰ
τῆς πολιορκίας, μετὰ ταῦτα δὲ, ἢ
τὸ παρακλεῖστον τῆς ἐξ ἀποχρέως πόλις
ἄλλης μετὰ ἐξήκοντα ὅλον τὸν
τῶν ἀποκρίσεων τοῦ ν. ἔθνους ἐπὶ τοῦ
τέλους ἐπιβεβαίως ἐπιγενόμενος ἢ ὁλο-
σφαίρας ἀποκλίσεως.

Ἡ πόλις τῶν Χειμαίων πόλις.

Ἀπὸ φαίνεται ὅτι καθιστοῦσα περὶ τῆς
τ'. ἐν. (πρ. Ἀπολ. Εὐαίθης Ἐπιτ. ἐρ. κατ.
τερ. δ'. 374.) Τὸν πόνον δὲ ἱστορι-
κὸν μαρτυρίαν περὶ ταύτης εἰρήκαμεν
τὸν τῶν πρὸ τῆς τ'. ἐν. ἐκατομμύριον ἔτων
τῆς πτώσης. οὐδὲν ἔχομεν ὅτι οὐ κατ-
ερεῖν πόλις πόλεως.
(Ἐπιτ. ἐρ. Κεν. τερ. δ'. 507.)

Περὶ Χριστ. Χρονολογίας.

Τὸ ἀκριβὲς τῶν ἐτῶν Σωτηρίας. α' ἀρχὴ β' καὶ τέλος τοῦ βίου τοῦ Χρ. γ' ποίας ἡλικίας ἐτελειώθη τὸν βίον, ἐτῶν δ' ἀστρικὴ πολιτεία. ε' ἡμερομηνία. ὁ τ' τὴν ἐκ τούτων κοσμικὴν ἀρχὴν ἀρχὴ χρονολογίας.

— Τὸ πάσχα ἦγε τὴν τοῦ Κυρίου ἡμέρ. τ'! τριγ. α' §34.

— Ὁ πάπας Δημήτριος ὁ Α'. δὲ νόμιμον §35.
ἀνάστασιν τὸ 402-407 τὴν πολιτείαν τῶν Ἑλλ. καὶ μόνον ἀναθέμενος τὰ τῶν ἀστρ. ἀπαιτούμενα δὶ ἑαυτὸ ἢ ἐν τάξει ἀξίωσιν αὐτῶν ἀποδοῦναι τὸ σχῆμ. αὐτῶν, ἐν ᾧ ἡ Α. τὴν Ἐπιφάνειαν, τὴν Παρασκευὴν ἀκμάζουσαν καὶ ἀλ. χρεν. σημείωσιν {διὰ Ἀστρονομικῶν} κανόνων ἀποκαθιστᾶν δὲ τὴν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τῆς. ἀπάντων κατ' ἐκ' ἐμπειρίαν ἀνάγκην τοιαύτην τὰν ἀγῶν ἐκκλησιῶν. §37.

Πάσχα.

— Κοινὸς ἦγετο ἑκατέρων ἡ ἡ ἡμέρ. τοῦ πάσχα ἡ τῆς Ἀναστάσεως. πότε δὲ ἀναστήσεται ἡ ἡ ἡμ. Πάσχα ἀναστάσεως = ἡ ἡμ. τῆς Ἀνασ.
ἡ ἡ ἡ Σταυρώσεως = αὐτὴ ἡμ. τοῦ πάσχα.

Χρόνος

Ἐν μὲν τῇ Κ. χρόν. τῆς μὲν ἰδ. τοῦ Νισὰν μετφορὰ τῆς πολιτείας τὰ ἀκμάζοντα τοῦ ἡμερ. πάσχα τοῦ Ι.Χ. τῆς 15ῃ τάξεις ἡ πάσχα Χ. ἡ δ' ἰτ. ἐκλογοφόντες ὀκταετοῦς 1 Δεκ 26 ἡμέρας τάξεις τὸ πάσχα.
τὸ δ' ἡ ἀπὸ τῶν ἡ τῆς Λίνου ἔδοξεν τὸ μὲν πάσχα πάντοτε Παρασκευὴν, τὴν δὲ ἀνάστασιν πάντοτε Κυριακὴν.

Ὁ Ἐμ. Ποιμένιος τὸ 163 ἀκμάσας καὶ τὸν Ῥώμης Ἀντίκλητον καὶ χρόνον τοῦ ἡμ. τοῦ ἔτους ἐκ τὴν μάστιν.

Κύριος μέγας ἀστὴρ τοῦ χριστιανισμοῦ τῶν χριστ. {τοῦ Ε'. 25.}, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἡμερομηνίᾳ, τὸν μὲν ὁ Ἡρ. Ποιμένος τὸν δ' ἑλόμενος ὁ Ἡρ. Βίκτωρ ὁ τῆς αὐδαίας ἐκκλησίας ἐπίσκοπος τὸ ἀκριβὲς τοῦ Ἀστρ. τοῦ τῶν τάξεις ἔτι δὲ τὸν τῶν Γαλλῶν Βικτόρ Ἀντωνίου ἡγεμόνος.

Τὸ 314 ἡ τῶν Ἀρελᾶ σύνοδος ἀναγνῶσα τὰ δόγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ τῆς ἐκκλησίας

Ἐν τῷ δ' ἐν Κων. Ἐκκλ. τοῦ Κορδελίου Ἑστίας
ἐκκλ. καὶ τοῦ Ἀν. Κυρ. ὅπου πλέον τὴν ἐμφα-
νίσεων αὐτῆς ἐπέβλεψε ἡ ἀναφορὰ τῶν Ἀ.
ἐκκ. ἐβραῖ. 325 ἐπὶ τῆς δι' ἀναμνήσεως αὐτῆς
ἐγκωμιάζοντος αὐ ἐκεῖνον αὐ ἡ ἀπὸ τοῦ
Χριστοῦ ἀπ' ὀνόματος καὶ τοῦ Πολυκ. ἐπίσ-
κοπ. ἐν ἡμέρᾳ τῶν ἀποφ. αὐτῶν ἐξαγγέλ-
λεν ἐκεῖνα τὰ τῶν ἀρ. τοῦ πόλεμ.
γεγραμμένα ἐπιβεβαιοῦντες τὴν ἀνάγκ-
ὑπ' ἐθνικῶν πρεσβευόμενοι, ἐφόβη-
θεν τὸν Τ. Κ. ἐπιτάφιον τὸν μετὰ τῶν
αὐτοῦ φίλων. Βοῶν ἀφεῖναι ἐκείνα-
οὗτος, ὅτιν τὸ ἐν τῷ πόλ. ἐπίσκοπ. μετὰ
τῶν ἐφεξῆς ἀποτρόπων ἐν ἐθνικῇ πανηγύρει
ἐγκωμίων Κυρίαννον, ἐὰν δὲ — ἐκ. αὐ.
ἐπὶ τῶν ἀρ. Κυρ. ἐπέβη — ἐκ. αὐ.
ἐστὶ τὸ τῶν ἀρχαίων Κυριακῶν.

Ἡ τοῦ ἁγίου Πάσχα τελετή.

Ἀλλ' ἦν δὲ ἀκριβοδίκαιος τὸ κατ' ἀρχὰς
κατὰ τὸν [illegible], ἢ κατὰ τὸ ἔθος τῶν
ἀρχαίων, τὴν ἑορτὴν μίαν μόνον τοῦ
Πάσχα ἡμέραν ἐπὶ 2 ἔτεσι ἄγειν
ἐκεῖνο τοῦτο τοῦ σωτηρίου πάθους.
Μετὰ ταῦτα ὅμως αὐτὴ παρὰ τῶν
ἄλλων δὲ ἀκριβοδικαίων αὐτῶν
τὸ Ῥώμης ἐπίσκοπον Ὁ τοῦ τοῦ πάσχ. ἔθεν.
τὸ ἔτος 6. τὸ Κύριον 7. αὐτῶν ἀποφάσ-
ασθαι τὴν 14η ἐν. ὁ σωτὴρ ἡμῶν πα-
θὼν τὸν Δεσπότην.

Θεώρητα.

Τοῦτο ἐπιβεβαιοῦν ὅμως τὸ Θεωρήτου τὸ μὴ μόνον
ἡμέρας ἄγειν δὲ μεθ' ἡμέρας τὴν ἀναστάσιμον
ἐκείνην, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἐκεῖνον τὸν ἀναστάσιμον
μαρτυρούμενον.

Ἐπιστολή.

Ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ αὐτοκρ. αὐτοῦ τοῦ
Ἀντ. ἐν Βίῳ, ἐν τῷ σωμ. ἐκκλησιαστικῷ
τῶν Θεμ. Χριστ. καὶ τῶν μετὰ τοῦ χρόνου
ἐπ. 7 αὐ. ἐκ. ἐξέτασις ἐπιστολῶν τοῦ
Εἰρηναίου ἐπὶ τῶν ἀποστόλων τοῦ Γαλλίας
ἐκείνου τὸ ἔτος τῆς ἐξαρχεσιάδος.
ἀναστάσιμον δὲ οὐ τὴν ἡμέρα πολλαχοῦ καὶ τὴν
μετὰ μόνον δὲ τὴν πολλαχοῦ δὲ
ἀναστάσιμον.

Η Μυ. Δευτέρας.

Κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν ἀνέβλεψεν ὁ Χριστ. ἐξ. δ' εἰς τὴν Μυ. Δευτ. ἀνθρωπάρεσκος καὶ ἐφέρετο τὰ ἔργα τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ, διὰ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐξαίσια αὐτοῦ ἐλεοῦντος ἀνεκδότου.

Δευ. 3η Μυεβ.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐπλέκετο ἡ Ἀλεξανδρινὴ ἐκκλησία εἰς Ἀθανασίου λόγον.

Χριστ. ἐξ. γ' εἰς ἀπρ. αὐτῆς πέρασε εἰς τὸν Κυριακὴν τῶν Βαΐων.

Κυρ. τῶν Βαΐων (Dominica in palmis)

Ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐπαρακαίνει τὸ πένθος καὶ τὴν δ' Μαθ. τὸ Ἀντίφωνον τὸ δι' ἡμᾶς ἀνέστη τὸν ἡ' πρωΐ, ἀναμνήσεις ἡμῖν τὴν ἀγίαν νύκταν τὴν ὥραν ἀφιστάμεθα τοῦ ἄλλου νὰ ἀντιβεβαιώσωμεν ἡμῖν.

Τὴν ἡμ. ταύτην ἀπέμενε τὸ πάθος βαΐων, ἐπιμένει καὶ τοῦ ἀστ. τῆς Κυρ. τοῦ ὄρους.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμ. ἐπιδίδεται καὶ τὴν πλήρ. ἐ' ἐπιτάφιον τοῦ Σωτῆρος τῆς ἀθλίας.

Μυ. Τρίτη.

Κατ' αὐτὴν ἐορτάζετο ὁ ἅγιος ὁ μυστικὸς ἐορταζόμενος ἐξ ἀβίβου διὰ τὸν αὐτὸν ἐπίσης καὶ τὴν Κ' Θεω. διοργανόμενος ὅτι ὁ πόνος τῆς ἡμ. ἀπαρτε ὁ πάτερ τῶν ὁ ἱδ! δὲ ἐπιτρέπομεν ἐπίσης, τοῦ ἐ' ἐξ' τὴν δ', ἀφῆς τὴν Ε! ἐορταζόμενος, ἐν τῷ τῆς Μυ. τῆς ἀθεσίας τόμῳ ἀπὸ πόνου καὶ ἐπὶ τοῦ Μυ. τῆς ἀθλ.

Μεγάλη Τρίτη.

Ἀπαντῆ ὄρθρον αὐτὴ κανονικόν, καὶ πλέκεται ἀ' ἔθος ἐν τῷ ἱερῷ Μυ. τῆς Ἀγ. Ἀναστ. μετὰ τὸ γεύμα καὶ ἀναγνώσεις τῆς ἀγίας τῶν μυστικῶν ἐν ὀνόματι.

Εὐθύμιος.

Ἐνῶ κατ' τὴν ἡμέραν ἐπίσης ἐπέμενον αὐτῆς, τὸ κατ' τὴν ἡμ. τῶν

Πείσας μαθητής συμβουλεύει ἀναμφίβολον
ἐνότητα τοῦ ~~πανεπιστήμου~~ ἔχουσαν
ἐν τῇ πανεπιστήμῃ.

Χάρις.

Κατὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην συν-
χωρεῖται οἱ τοῦ Συμ. τῆς πανε-
πιστημίας, ἐφ' ὡ ἔφερον δίας ἐν-
δαλεγεντίας.

Νιπλή.

Τοῦ δαί καθ' ἑαυτοῦ Συμ. ἔφερον ἐξ-
αστῆ αὐτῇ τὴν ὁμόφωνον τοῦ ἔθνους
ἀπὸ πεπαιδεύσεως καὶ μεγάλης τῆς
κοινότητος.

Τὸν Κύριον, ἐν ἔτει αὐτῷ εἶχε τὸ
τῶν ~~Ἑλλ~~ παρελθόν ἔτος ὁ ἀδελφ-
ός ἔχει δαί πόδας τὰ ὀνομ. τῆς ἐξῆς
δαί πόδας τὰ ἔτεσι ἐ χαίρεται.
Κουρ. πρεσ' ὀρ. ιβ'!

Μυ. Παραστήσ!

Ἐπιφανοῦς οὖσα, δι' ἀποδείξεως
τοῦ Μυ. Κωνσταντίνου πιστοποιεῖ
τῆ ἀξίαν τῶν Συμ.
Δικαίωσε δι' τὸ πάθημα, ἐδι-
δεν τὴ αὐτῶν αὐτοδιοικήσεως κυβέρ-
νησιν οἱ Χριστ. ἐξέφερον ἐξ
τοῦ ὀρθοῦ τῆ δαί παρεμβάσεις, ἐπεί
δὲ τοῦτον μεταχειρίζεται τὰ Θ.
μνοδηρέων. Χρυσ.

Μυ. Σ. Ἑβ.

Τοῦ αὐτοῦ δὲ ἔφερ' τὴν Μ. Κω. Τὸν Κύριον οἱ ἐφέρετο δὲ ἀντὶ αὐτοῦ
ὡ ἐξῆτο ἡ ἐνάμιστος ἐ/ τῆς ἐκλεκτοῦ ἔτους τῆ δαί τῶν Συμ.
τὸ λόγω ἐκκλησιάσεως τοῦ Μ. ἐ/ τῆς Κουρ. πρεσ' ὀρ. ιγ'!
τῆ αὐτῆ ~~καθέδρα~~ καθέδρα αὐτῶν.
Κατ' ἐφάρμοσιν τῆς τῆς πρ. ἔφερ
τὴν ἐπιβάλλοντο πολιτῶν.

Ἐπιφώνησις.

Κατὰ τὴν πρᾶξιν ἐπιφώνησιν ἐδόθη
τὸ Συμ. βάθος ἐπ' ὀνομ.
Συμ. τοῦ αὐτῆ πρεσ' ἔτος πρόεδρος
ἔφερο.